

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 72/08-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho o sťažnosti J. M., B., M. L., B., a M. R., B., zastúpených advokátom JUDr. T. G., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 116/2002 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. M., M. L. a M. R. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 116/2002 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Brezno prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 116/2002 konal bez zbytočných prietáhov.

3. J. M., M. L. a M. R. priznáva finančné zadostučinenie každému v sume 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Brezno p o v i n n ý im zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. M., M. L. a M. R. priznáva úhradu trov konania v sume 19 498,82 Sk (slovom devätnásťtisícštyristodevät'desiatosem slovenských korún a osemdesiatdva halierov), ktoré je im Okresný súd Brezno p o v i n n ý zaplatiť na účet advokáta JUDr. T. G., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2008 doručená sťažnosť J. M., B., M. L., B., a M. R., B. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. T. G., K., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 116/2002.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia podali 6. júna 2002 žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Prvé pojednávanie okresný súd uskutočnil 8. apríla 2003, ďalšie pojednávanie, ktoré sa konalo 20. apríla 2004, okresný súd odročil za účelom nariadenia ohliadky na mieste, ktorú však vykonal až 4. mája 2005. Nasledujúce pojednávanie sa uskutočnilo 5. mája 2006. Podľa názoru sťažovateľov viedli časové odstupky medzi jednotlivými procesnými úkonmi okresného súdu v trvaní takmer jedného roka v spojení s nečinnosťou okresného súdu od posledného pojednávania k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a preto žiadajú, aby ústavný súd o ich sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Konaním Okresného súdu Brezno vedeným pod sp. zn. 4 C/116/2002 bolo porušené základné právo sťažovateľa v prvom rade 1. J. M., bytom B., sťažovateľky v druhom rade 2. M. L., bytom B., sťažovateľky v treťom rade 3. M. R., bytom B. zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd

Okresnému súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/116/2002 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sťažovateľovi v prvom rade 1. J. M., bytom B., sťažovateľke v druhom rade 2. M. L., bytom B. a sťažovateľke v treťom rade 3. M. R., bytom B. priznáva primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 200.000,- Sk (slovom dvestotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Brezno povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu Brezno ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia splnomocneného právneho zástupcu JUDr. T. G. za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR, vo výške 17.656,- Sk na účet vedený v ... pobočka K., č. účtu: ... do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 72/08-13 zo 7. februára 2008 ju podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

V tejto veci pôvodne prijímal sťažnosť na ďalšie konanie II. senát ústavného súdu, pretože v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na rok 2007 bola sudkyňa spravodajkyňa Ľudmila Gajdošíková členkou II. senátu ústavného súdu. Podľa rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2008 sa sudkyňa spravodajkyňa Ľudmila Gajdošíková stala členkou IV. senátu ústavného súdu. Z tohto dôvodu vo veci samej rozhodoval senát v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

Podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde prerokoval ústavný súd vec na neverejnom zasadnutí, pretože sťažovateľka podaním doručeným 11. marca 2008 a okresný súd vo vyjadrení doručenom 14. apríla 2008 vyslovili súhlas s upustením od ústneho

pojednávania, ktoré vzhľadom na predmet konania nemohlo prispieť k ďalšiemu objasneniu veci.

Okresný súd vo svojom stanovisku k sťažnosti sp. zn. Spr 4009/08 zo 7. apríla 2008 uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, pričom sťažovatelia preukazujú ich nadobudnutie dedením, o čom predložili osvedčenie o dedičstve vydané 13. marca 2001, právoplatné 29. marca 2001, a odporkyňa preukazuje nadobudnutie vlastníctva kúpnu zmluvou od predávajúcej, ktorá nadobudla vlastnícke právo vydržaním osvedčeným v notárskej zápisnici sp. zn. N 438/2000, NZ 394/2000. Vzhľadom na predmet konania okresný súd hodnotí vec ako skutkovo aj právne zložitú, ktorá si vyžaduje rozsiahle dokazovanie a zložitú právnu analýzu, čo sa premieta aj do dĺžky prípravy na pojednávanie a následne do celkovej dĺžky konania. Podľa názoru okresného súdu sa podstatnou mierou podieľajú na prieťahoch práve sťažovatelia, ktorí šesťkrát zmenili žalobu, a to hneď na prvom pojednávaní (8. apríla 2003), na druhom pojednávaní (20. apríla 2004) už trvali na pôvodnom návrhu, podaním z 11. apríla 2006 zmenili žalobu v okruhu účastníkov, čomu neprispôsobili petit, a preto bolo odročené pojednávanie z 5. mája 2006; pred pojednávaním 27. júna 2006 sa opäť vrátili k pôvodnému okruhu navrhovateľov a v deň tohto pojednávania opäť zmenili a doplnili žalobu. Okrem toho súdny poplatok uhradili až po výzve okresného súdu, rovnako ich okresný súd musel vyzývať na predloženie dôkazov, zmarili pojednávanie z 5. mája 2006 (muselo byť odročené z procesných dôvodov), pojednávanie z 27. júna 2006 žiadali odročiť a na pojednávaní 21. novembra 2006 sa nezúčastnili. K spomaleniu postupu okresného súdu došlo v dôsledku reakcie na správanie sťažovateľov a bolo vyvolané potrebou zaoberať sa ich návrhmi, teda prieťahy nevznikli subjektívnym zavinením konajúceho sudcu, pričom okresný súd vo veci 28. marca 2008 rozhodol tak, že návrh zamietol. Okresný súd v stanovisku uviedol túto chronológiu úkonov:

„Návrh vo veci samej navrhovateľmi 1) J. M., 2) M. L., 3) M. R., bol podaný na súd dňa 06. 06. 2002.

Dňa 17. 06. 2002 boli navrhovatelia vyzvaní na ocenenie predmetu sporu.

Dňa 23. 07. 2002 boli navrhovatelia vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku (ktorý bol uhradený dňa 22. 08. 2002).

Dňa 20. 09. 2002 bola odporkyňa vyzvaná súdom na vyjadrenie sa k návrhu (vyjadrenie podala dňa 16. 10. 2002).

Dňa 19. 02. 2003 bol súdom vytýčený termín pojednávania na deň 08. 04. 2003. Dňa 08. 04. 2003 prebehlo vo veci pojednávanie, na ktorom navrhovatelia predložili doplnenie žaloby s dátumom 01. 04. 2003 a zároveň zmenili petit žaloby (na ktorý odporkyňa musela tým pádom reagovať bez predchádzajúcej prípravy, rovnako súd sa nemal možnosť pripraviť na takúto žalobu).

Dňa 09. 06. 2003 navrhovatelia predložili geometrický plán potrebný vo veci.

Dňa 04. 03. 2004 bol vytýčený termín pojednávania na 20. 04. 2004 a vyžiadané ďalšie dôkazy k veci zo strany súdu.

Dňa 20. 04. 2004 navrhovatelia na pojednávaní trvali na pôvodnom návrhu (už nie na doplnení a zmene žaloby zo dňa 01. 04. 2003). Pojednávanie bolo odročené za účelom ohliadky.

Dňa 01. 04. 2005 bola vytýčená súdom ohliadka pozemkov na mieste samom na deň 04. 05. 2005. V letnom a jesennom období roku 2004 sa ju nepodarilo zrealizovať pre zaneprázdnenosť, v zime 2004 - 2005 ju nebolo možné realizovať vzhľadom na sneh na pozemkoch.

Dňa 04. 05. 2005 - ohliadka nehnuteľností na mieste samom.

Dňa 23. 02. 2006 - vytýčenie pojednávania na deň 05. 05. 2006.

Dňa 11. 04. 2006 zo strany navrhovateľov 1), 2), 3) bol podaný návrh na pristúpenie ďalších účastníkov do konania, a to F. M. a RNDr. A. Š. a na vykonanie ďalších dôkazov (na vypočutie svedka), aký petit žaloby by sa mal týkať týchto dvoch ďalších účastníkov však uvedené nebolo.

Dňa 05. 05. 2006 - pojednávanie, ktoré muselo byť z procesných dôvodov odročené (pre rozšírenie okruhu účastníkov).

Dňa 09. 05. 2006 vytýčenie pojednávania na 27. 06. 2006.

Dňa 31. 05. 2006 navrhovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne opätovne menia petit žaloby, ako aj okruh navrhovateľov späť na navrhovateľov 1), 2), 3).

Dňa 13. 06. 2006 uznesením bola pripustená zmena návrhu, ako aj rozhodnuté o späťvzati návrhu na pripustenie ďalších účastníkov do konania.

Dňa 27. 06. 2006 pojednávanie muselo byť odročené pre neúčast' navrhovateľov (na

základe ospravedlnenia a žiadosti o odročenie pojednávania zo dňa 12. 06. 2006). V deň pojednávania po predchádzajúcom faxovom podaní bolo súdu doručené opäť upresnenie a doplnenie petitu žalôb navrhovateľmi (znovu iné, než o akom bolo rozhodnuté súdom v uznesení zo dňa 13. 06. 2006).

Dňa 18. 09. 2006 bol vytýčený termín pojednávania na 21. 11. 2006.

Dňa 21. 11. 2006 pojednávanie vo veci samej napriek tomu, že navrhovatelia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne opätovne žiadali o odročenie pojednávania listom zo dňa 20. 11. 2006 doručeným 21. 11. 2006.

Dňa 11. 03. 2008 - vytýčenie termínu pojednávania na 28. 03. 2008.

Dňa 28. 03. 2008 - pojednávanie.“

Právny zástupca sťažovateľov v replike na vyjadrenie okresného súdu doručenej ústavnému súdu 29. apríla 2008 uviedol, že stanovisko okresného súdu považuje za neopodstatnené, zavádzajúce a účelové. Svoje konštatovanie odôvodnil v podstate rovnakými skutočnosťami, ktorými odôvodnil už podanie sťažnosti. Na doplnenie uviedol, že sťažovatelia podali proti rozsudku okresného súdu z 28. marca 2008 odvolanie, a teda vec nie je stále právoplatne skončená a stav právnej neistoty sťažovateľov nebol odstránený.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 59/03), pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím, nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná (I. ÚS 76/03, II. ÚS 157/02). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (napr. III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania je rozhodovanie o žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Ide o konanie, ktoré je štandardnou súčasťou rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Dôvodom konštatovania právnej zložitosti nemôže byť len potreba aplikácie právnych noriem obsiahnutých vo viacerých právnych predpisoch. Zo zistení okresného súdu možno konštatovať, že konanie je fakticky zložitejšie vzhľadom na potrebu identifikácie sporných nehnuteľností.

2. Pokiaľ ide o hodnotenie správania sťažovateľov v konaní, okresný súd považuje ich postoj za hlavnú príčinu predlžovania konania z dôvodu, že viackrát zmenili, resp. upresňovali návrh na začatie konania, žiadali pripustiť zmenu účastníkov na strane žalobcu, svoj návrh však neskôr vzali späť. Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (I. ÚS 31/01) uvádza, že využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi (Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobujú síce predĺženie priebehu konania, nemožno ich však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy. Na ťarchu sťažovateľov je potrebné pripísať, že sa nezúčastnili dvoch pojednávaní (27. júna 2006 a 21. novembra 2006). Na tieto okolnosti ústavný súd prihliadol pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení.

3. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietahov v namietanom konaní, bol postup okresného súdu.

Z chronológie úkonov vyplýva, že v postupe okresného súdu sa opakovane vyskytli súvislé obdobia nečinnosti, ktoré vzhľadom na ich dĺžku nemožno ospravedlniť potrebou prípravy na pojednávanie, ako to uviedol vo svojom stanovisku okresný súd. Po odročení pojednávania z 8. apríla 2003 si totiž okresný súd vyžiadal doklady potrebné na prípravu na ďalšie pojednávanie až 9. marca 2004 a medzitým nevykonával procesné úkony. Okresný súd neuviedol ani žiadny relevantný dôvod, ktorý bránil vykonaniu ohliadky na mieste samom v primeranom čase, a preto ústavný súd posúdil aj obdobie od odročenia pojednávania z 20. apríla 2004 do určenia termínu ohliadky 1. apríla 2005 za neodôvodnenú

nečinnosť, ktorá mala za následok zbytočný priet'ah v konaní. Okresný súd nepostupoval bez priet'ahov ani v nasledujúcom období, keď ďalšie pojednávanie uskutočnil až 5. mája 2006 a od 21. novembra 2006 do 11. marca 2008 nevykazoval vo veci relevantnú procesnú činnosť.

Na základe uvedených zistení ústavný súd dospel k záveru, že spôsob organizácie práce okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 116/2002 nezodpovedal právu sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a preto rozhodol, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože v čase rozhodovania ústavného súdu už okresný súd síce o veci rozhodol, ale konanie nebolo ešte právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v posudzovanom konaní v ďalšom období postupoval bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj ich žiadosťou o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia. Sťažovatelia si ho uplatnili každý v sume 200 000 Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za to, že sú povinní strpieť stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzajú viac ako päť rokov, čo má vplyv na ich zdravotný stav a pripravuje ich o možnosť využívať ich vlastnícke oprávnenia. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania, zistené obdobia nečinnosti okresného súdu, podiel sťažovateľov na dĺžke konania, ako aj so zreteľom na skutočnosť, že okresný súd už o veci meritórne rozhodol, považoval ústavný súd za spravodlivé a primerané všetkým okolnostiam prípadu priznať sťažovateľom finančné zadost'učinenie každému 30 000 Sk.

Pretože sťažovatelia boli v konaní pred ústavným súdom úspešní, rozhodol ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s právnym zastúpením advokátom JUDr. T. G., K., ktorý ich uplatnil za tri úkony právnej služby. Ústavný súd nepovažuje podanie právneho zástupcu sťažovateľov z 11. marca 2008 za úkon právnej služby, v ktorom by uviedol nové skutočnosti a prispel by k objasneniu veci, a preto náhradu za tento úkon nepriznal.

Ústavný súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie vo veci samej) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (vypočítaná zo základu nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky, ktorá v prvom polroku 2007 bola 19 056 Sk).

Za dva úkony právnej pomoci urobené v roku 2008 patrí odmena po 3 176 Sk s uplatnením 20 % zníženia, pretože išlo o úkony spoločne urobené pre viac osôb, t. j. odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje 2 540,80 Sk a k tomu dvakrát režijný paušál po 190 Sk. Úhrada trov konania spolu za troch sťažovateľov je v sume 16 385,80 Sk,

po zvýšení o 19 % DPH, ktorej platiteľom je právny zástupca, predstavuje úhrada trov konania celkovú sumu 19 498,82 Sk.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008